

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף כ"ו ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שֶׁר לֹא נֶאֱמַר אֱלֹא יִשְׁרָאֵל. וְאֵתְהַפֵּךְ לְעַרְב רַב עֲנִי' ג' לְנִגְ' ע' וְלֵאדְמִין דְּעֵלְמָא עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת כְּגוֹנוֹנָא דְּפִרְעָה וּמִצְרָאֵי דְּפִרְחָ בְּהוֹן שְׁחִין אֲבַעְבוּעוֹת. אֲכַל לְיִשְׂרָאֵל יְהֵא עֲנִי' ג'.

תרגום לעברית

וּמִיד כְּשִׁיצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִהַגְלוֹת, הָעָם הַקְדוֹשׁ לְחוּד, מִיד נִהַר שְׁהִיה חֲרִב וְיִבֵּשׁ נֶאֱמַר בּוֹ וְנִהַר יֵצֵא מִעֵדֶן, זֶה ו', לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְנִהַר - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי. יֵצֵא מִעֵדֶן - זֶה אֲמֵא הָעֲלִיוֹנָה. לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן - זֶה שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה. שְׁבָאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בְּמֹשֶׁה וּבְיִשְׂרָאֵל (שם נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל ה'. בְּעֵנֵג, שְׁהוּא ע' עֵדֶן, נ' נִהַר, ג' גֶּן. וְיִתְקִים הַכְּתוּב (שמות טו) אֲזַ יִשְׁרָאֵל מֹשֶׁה וְגו'. שֶׁר לֹא נֶאֱמַר, אֱלֹא יִשְׁרָאֵל. וְיִתְהַפֵּךְ לְעַרְב רַב עֲנִי' ג' לְנִגְ' ע', וְלֵאדְמוֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי עֲכוּ"ם, כְּמוֹ שְׁפִרְעָה וְהַמִּצְרִים שְׁפִרְחָ בְּהֵם שְׁחִין אֲבַעְבוּעוֹת, אֲכַל לְיִשְׂרָאֵל יְהֵא עֲנִי' ג'.

וְדָא אִיהוּ וְנָהָר יוֹצֵא מַעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמַשֵּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים. דְּאֲנוּן חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא. וּבִהָהוּא זְמַנָּא הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים. וּמַחֲנָה מִיכָא' ל' אֶתְשַׁקֵּיין מִנִּיה וְעַמִּיה מִטָּה יְהוּדָה וְתַרְיִין שְׁבָטִין. גְּבוּרָ' ה' דְּרוּעָא שְׁמָא לָא. וּבִהָהוּא זְמַנָּא הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצָפִין. וּמַחֲנָה גְּבוּרִיא' ל' אֶתְשַׁקֵּיין מִנִּיה וְעַמִּיה מִטָּה דֵּן וְתַרְיִין שְׁבָטִין. נְצִ' ח' שׁוּקָא יְמִינָא וּמִנָּה אֶתְשַׁקֵּיין מִשְׁרִיא דְּנוּרִיא' ל' וְעַמִּיה מִטָּה רְאוּבֵן וְתַרְיִין שְׁבָטִין עַמִּיה. הוּ' ד' שׁוּקָא שְׁמָא לָא דְעָלָה אֶתְמָר לִיעֶקֶב (בְּרַאשִׁית ל"ב) וְהוּא צוֹלַע עַל יָרְכוּ וּמִנִּיה אֶתְשַׁקֵּיין מִשְׁרִיא דְרַפָּא ל' דְּאִיהוּ מִמִּנָּה עַל אֲסוּוֹתָא דְגָלוּתָא וְעַמִּיה מִטָּה אֶפְרַיִם וּב' שְׁבָטִין.

תרגום לעברית

וְזֶהוּ וְנָהָר יוֹצֵא מַעְדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמַשֵּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, שֶׁהֵם חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִין. וּבְאוֹתוֹ זְמַן הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּמַחֲנָה מִיכָא' ל' מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְעַמּוֹ מִטָּה יְהוּדָה וּשְׁנֵי שְׁבָטִים. גְּבוּרָ' ה' זְרוּעָא שְׁמָא לָא. וּבְאוֹתוֹ זְמַן הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצָפִין, וּמַחֲנָה גְּבוּרִיא' ל' מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְעַמּוֹ מִטָּה דֵּן וּשְׁנֵי שְׁבָטִים. נְצִ' ח' שׁוּקָא יְמִין, וּמִמֶּנּוּ מְקַבֵּל מַחֲנָה שֶׁל נוּרִיא' ל', וְעַמּוֹ מִטָּה רְאוּבֵן וּשְׁנֵי שְׁבָטִים עַמּוֹ. הוּ' ד' שׁוּקָא שְׁמָא לָא, שֶׁעָלָה נֶאֱמָר לִיעֶקֶב (בְּרַאשִׁית ל"ב) וְהוּא צוֹלַע עַל יָרְכוּ, וּמִמֶּנּוּ מְקַבֵּל מַחֲנָה רַפָּא ל', שֶׁהוּא מִמִּנָּה עַל רְפוּאֹת הַגָּלוּת, וְעַמּוֹ מִטָּה אֶפְרַיִם וּשְׁנֵי שְׁבָטִים.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֵר וּמַשֵּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים אֵלֶיךָ אֲנוּן אַרְבָּעָה דְּנִכְנְסוּ לְפִרְדֵּס. חַד עָאֵל בְּפִישׁוּ'ן דְּאִיהוּ פִי שׁוֹנָה הִלְכוֹת. תְּנִינָא עָאֵל בְּגִיחוּ'ן. וְתַמָּן הוּא קְבוּרָה הָהוּא דְּאֶתְמָר בִּיה (וִיקְרָא י"א) כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן, גְּבוּרִיא' ל' גְּבוּרָא אֵל עָלֶיהָ אֶתְמָר (אִיּוֹב ג') לְגִבּוֹר אֲשֶׁר דִּרְכוּ נִסְתָּרָה וְיָסָף אֱלוֹהֵי בְּעָדוֹ. וְלֹא יָדַע גְּבוּרָא יֵת קְבוּרָתֶיהָ עַד יוֹמָא הָדִין דְּאֶתְגַּלְיָא תַּמָּן. וְדָא אִיהוּ רָמֵז וּלְחַפְיָמָא בְּרַמְיָא. תְּלִיתָאָה עָאֵל בְּחֻדְקָא ל' חַד קַל וְדָא לִישָׁנָא

חֲדִידָא קָלָא לְדִרְשָׁא. רַבִּיעָא עָאל בְּפִרְ'ת דְּאִיהוּ מוֹחָא דְּבִיָּה פְּרִיָּה וּרְבִיָּה. בְּן זֹמָא וּבְן
עֲזַאי דְּעָאלוּ בְּקִלְפִין דְּאוֹרִיָּתָא הָווּ לְקָאן בְּהוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא (פְּקוּדֵי רַנ"ד ע"א) דְּעָאל
בְּמוֹחָא אֲתַמָּר בִּיָּה דְּעָאל בְּשָׁלָם וְנִפְק בְּשָׁלָם.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים - אֵלֶּה אוֹתָם אַרְבַּעָה שְׁנֵכְנְסוּ לְפִרְדֵּס. אֶחָד
נִכְנֵס בְּפִישׁוֹ'ן, שֶׁהוּא פִי שׁוֹנָה הֶלְכוֹת. הַשְּׁנִי נִכְנֵס בְּגִיחוֹ'ן, וְשָׁם הוּא קְבוּר, אוֹתוֹ
שְׁנַאֲמַר בּוֹ (וַיִּקְרָא יֵא) כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן. גְּבִרְיָא'ל - גִּבּוֹר אֵל, עָלָיו נֶאֱמַר (אִיּוֹב ג)
לְגִבּוֹר אֲשֶׁר דָּרְכוּ נִסְתָּרָה וַיִּסְתֵּר אֱלֹהִים בְּעָדוֹ. וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
שֶׁהִתְגַּלָּה שָׁם, וְזֶהוּ רִמּוֹ, וְדִי לְחֻכִּימָא בְּרַמִּיזָא. שְׁלִישִׁי נִכְנֵס בְּחֻדְקָ'ל - חֹד קָל, וְזוֹ לְשׁוֹן
מִחֻדָּדֶת קָלָה לְדִרְשָׁה. רַבִּיעִי נִכְנֵס בְּפִרְ'ת, שֶׁהוּא הַמֶּלֶח, שָׁבוּ פְּרִיָּה וּרְבִיָּה. בְּן זֹמָא וּבְן
עֲזַאי שְׁנֵכְנְסוּ לְקִלְפוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, הָיוּ לוֹקִים בָּהֶם. רַבִּי עֲקִיבָא שְׁנֵכְנֵס בְּמֶלֶח, נֶאֱמַר בּוֹ
שְׁנֵכְנֵס בְּשָׁלוֹם וַיֵּצֵא בְּשָׁלוֹם.

טקסט הזהור

(אמר רבי אלעזר, אבא, יומא חד הוינא בבי מדרשא, ושאיילו חברייא מאי ניהו דאמר
רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנון
גרמייכו דכתיב, (תהלים קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. אדהכי הא סבא דסבין
קא נחית אמר לון רבנן, במאי קא תשתדלון. אמרו ליה ודאי בהא דאמר רבי עקיבא
לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר לון ודאי רזא עלאה אית הכא. והא אוקמוה
במתיבתא עלאה. ובגין דלא תטעון נחיתנא לכו ובגין (דאתגליא) רזא דא בינייכו
דאיהי רזא עלאה טמירא מבני דרא.

[אמר רבי אלעזר, אבא, יום אחד הייתי בבית המדרש, ושאלו החברים, מהו שאמר רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנו בעצמכם, שכתוב (תהלים קא) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני? בין כך הנה זקן הזקנים. ירד ואמר להם, רבנן, במה אתם משתדלים? אמרו לו, ודאי בזה שאמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש וכו'. אמר להם, ודאי סוד עליון יש כאן, והרי פרשה בשיבה העליונה, וכדי שלא תטעו ירדתי לכם, וכדי לגלות סוד זה ביניכם, שהוא סוד עליון טמיר מבני הדור].

טקסט הזוהר

בודאי אבני שיש טהור אנון דמנהון מיין דכיין נפקין. ואנון רמיזין באת א רישא וסופא. ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ החיים. מאן דאכיל מניה וחי לעלם. ואלין ב' יודי'ן אנון רמיזין בוויצר. ואנון תריין יצירות. יצירה דעלאין ויצירה דתתאין. ואנון חכמה בראש וחכמה בסוף. תעלומות חכמה. ודאי אנון תעלומות מחכמה עלאה דתחות כתר עלאה.

תרגום לעברית

[בודאי אבני שיש טהור הם שמהם יוצאים מים זכים, והם רמוזים באות א' בראש ובסוף. ו' שהוא נטוי ביניהם הוא עץ החיים. מי שאוכל ממנו - וחי לעולם. ושני היודי'ם האלה רמוזים בוויצר, והם שתי יצירות, יצירה של העליונים ויצירה של התחתונים. והם חכמה בראש וחכמה בסוף. תעלומות חכמה. ודאי הם תעלומות מחכמה עליונה שתחת כתר עליון].

ואנון לקבל ב' עיינין דבהון (שמות יח א) תרין דמעין נחתו בימא רבא. ואמאי נחתו. בגין דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית לישראל. ולא זכו בהון ואתברו ונפלו. ודא גרים אבודא דבית ראשון ושני. ואמאי נפלו בגין דפרח ו' מנייהו דאיהו ו' דוייצר. ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע דמתמן אתייהיבת אורייתא באסור והתר מימינא חיי ומשמאלא מותא.

תרגום לעברית

[והם כנגד שתי עינים שבהם שתי דמעות יורדות לים הגדול. ולמה ירדו? בגלל שהתורה משני הלוחות הללו היה משה מוריד לישראל, ולא זכו בהם, ונשברו ונפלו, וזה גרם אבדן בית ראשון ושני. ולמה נפלו? בגלל שפרח ו' מהם, שהוא ו' של וייצר, ונתן להם אחרים מצד של עץ הדעת טוב ורע, שמשם נתנה תורה באסור והתר. מימין חיים, ומשמאל מות].

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ז ע"א) ♦

טקסט הזוהר

ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים. לא תהוו שקילין אבני שיש טהור (נ"א דאנון ב' יודין דוייצר חכמה עלאה וחכמה תתאה) לאבנין אחרנין דאנון חיי ומותא דמתמן (קהלת י) לב חכם לימינו. ולב כסיל לשמאלו. ולא עוד אלא אתון תסתכנון גרמייכו. בגין דאלין דעץ הדעת טוב ורע אנון בפרודא. ואבני שיש טהור אנון ביחודא בלא פירודא כלל. ואי תימרון דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פירודא בינייהו. דובר שקרים לא יכון לנגד עיני דהא לית תמן פירודא לעילא. דאלין דאתברו מאנון הוו. אתו לנשקא

[ולכן אמר רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים. לא תהיו שוקלים אבני שיש טהור] נ"א: שהם שני יודי'ן של וייצר, חכמה עליונה וחכמה תחתונה] לאבנים אחרות שהן חיים ומות, שמשם (קהלת י) לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו. ולא עוד, אלא אתם תסכנו עצמכם, בגלל שאלה של עץ הדעת טוב ורע הם בפרוד, ואבני שיש טהור הן ביחוד בלי פרוד כלל. ואם תאמרו שהרי הסתלק עץ החיים מהם ונפלו ויש ביניהם פרוד - דבר שקרים לא יכון לנגד עיני, שהרי אין שם פרוד למעלה. שאלה שנשכרו היו מאלה. באו לנשק אותו, פרח והסתלק מהם].

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.